

Passionerede pædagoger Inge Houman er pædagog, men hun har også en anden passion. Inge har forelsket sig i historiske glas, som de bliver lavet på et ganske bestemt glaspusteri i Tjekkiet. Det giver hende en energi, der smitter af på det pædagogarbejde, som skal udføres under stadig sværere betingelser.

I en kælder fuld af glas

Det var et tilfældigt besøg i en glasbutik i Århus for fire år siden, der satte gang i Inge Houmans interesse for kopier af gamle historiske glas. Interessen har nu udviklet sig til et lille hobbyfirma med egen import.

Endnu syner forretningen ikke af mere, end at den kan rummes i kælderen i villaen i Åbyhøj, hvor Inge Houman i et hyggeligt lille rum har udstillet omkring 50 forskellige glas og kander. Alle mærket med oprindelse, årstal og pris, trykt på små skilte af laminerede efeublade. Og det er nu heller ikke meningen, at den skal vokse sig meget større i omfang.

- Jeg har hentet de her glas hjem fra Tjekkiet, fordi jeg synes, at de er så smukke. Jeg bliver glad hver dag, når jeg har dem i hånden, fortæller Inge, som har oplevet, at venner og bekendte får det på samme måde.

Glassene bliver lavet på glaspusteriet Ajeto i den tjekkiske by Novy Bor. De er alle kopier af gamle originaler. De fleste fra middelalderen, men også enkelte, der stammer helt tilbage fra det gamle Rom for små to tusinde år siden. Alle glassene er lyst grønne, fordi det var sådan de så ud, inden man senere fandt ud af at blege glas, som vi kender det i dag.

- For omkring fire år siden var jeg ude for at købe en gave til en kollega. I Møllestien fandt jeg tilfældigt en lille forretning med de historiske glas. Det var en tjekkisk kvinde, som havde den. Dengang syntes jeg, at de var meget dyre. 150 kroner kostede de. Og jeg havde aldrig før købt så dyre glas, så jeg nøjedes med at købe gaven, siger Inge.

På jagt i Novy Bor

Men glassene blev ved med at spøge i bevidstheden og efter mange og måneds-

lange overvejelser og samråd med sin mand, besluttede hun at købe nogle glas til sig selv. Desværre havde Inge ventet så længe, at forretningen var lukket, og indehaveren flyttet tilbage til Tjekkiet. Heldigvis havde hun fået at vide, i hvilken by glaspusteriet lå. Så i den følgende ferie gik turen til Novy Bor på jagt efter et bestemt af byens talrige glaspusterier. Eftersøgningen gav resultat efter en dags tid, og bilen blev pakket med de første glas til eget brug. Siden har Inge og familien været af sted hvert år og fået mange kontakter og venner der. Efterhånden tillige med en del bestillinger fra andre, som også havde fanget skønheden i de gamle grønne drikkeglas.

-Det er jo håndværk, det her. Hvert glas er en

Det er håndværk. Alle glassene er signerede med glaspusterens initialer i bunden.

lille smule forskelligt fra de andre. Og det er en glæde at omgive sig med noget smukt. Jeg er nok noget af en æstetiker, funderer Inge.

- Jeg kan simpelthen godt lide at være i mit udstillingsrum i kælderen, pakke ud og sortere glassene. Det giver en ro, der afbalancerer den stressede hverdag med børnene.

Interessen er vokset støt siden det første besøg i Tjekkiet. En dag så Inge et billede i avisen med et smukt glas,

Om glas:
www.glashistoriskelskab.dk

Om glaspusteriet i Novy Bor:
www.ajetoglass.com

Mere om historiske kopiglas:
www.historiskeglas.dk

som var fundet i en udgravning ved Lyngbygård ved Århus. Det bestilte hun et sæt kopier af på det tjekkiske glaspusteri. Så nu har hun sit helt eget glas, som kommer til at indgå i sortimentet i den lille enkeltmandsvirksomhed. For Inge har besluttet at tage springet til at begynde at handle med glassene i større stil. Det kræver blandt andet iværksætterkursus, viden om moms og skat og etablering af en hjemmeside.

Det er børnene, der betaler prisen

- Jeg har lavet min egen lille seniorordning, hvor jeg har fri fra børnehaven hver torsdag. Og den tid har jeg tænkt mig at bruge på glassene, siger Inge og fortsætter

- Jeg holder meget af mit arbejde med børnene, og der er mange dage, hvor jeg går rigtig glad hjem. Men der er også dage, hvor jeg føler mig magtesløs. Jeg ved, hvad der skal til, men det kan ikke lade sig gøre med de resurser, som vi har nu. Og der er flere besparelser på vej. De dage bliver der desværre flere og flere af, og stoltheden ved vores arbejde er ikke den samme længere. Før var vi en arbejdsgruppe, som kunne flytte tingene i fællesskab. Men indflydelsen og fællesskabsfølelsen er blevet mindre. Der kommer ikke nok ud af alle de møder, vi går til, og der er for få opbyggende oplevelser nu, fortæller hun og fortsætter

- Det er børnene, der betaler prisen for omstruktureringen. Jeg har måttet lægge ansvaret fra mig. I dag er jeg nået dertil, at jeg ikke længere har dårlig samvittighed, når jeg går hjem. Jeg gør mit bedste og prøver at finde glæden i de situationer, der lykkes.

I den situation kommer Inges passion for de historiske glas hende til gavn.

- Det er her, jeg lader op. Her kan

Det sekskantede glas er Inges yndlingsglas. Det er pustet ned i en træform og derefter forsynet med stilk. Glasset er en kopi fra det 16. Århundrede og stammer fra Nordeuropa. Man ved at Chr. d. 4. har drukket af denne type glas, og langt senere optræder det minsandten i et afsnit af tv-serien Klovn.

jeg sætte mig mål, som jeg kan opfylde. Jeg kan gøre noget nyt, og jeg kan gøre mennesker glade. Der er mange, der gerne vil købe. Og der er ingen klager eller brok. Skulle der være nogen, der fortryder et køb, kan jeg bare lade handlen gå tilbage, slutter hun.

Inge Houman er 54 år. Hun blev uddannet som pædagog i 1982 på Jydsk Børne-

haveseminarium på Fuglebakkevej. Efter seminarietiden arbejdede hun på Fritidshjemmet Himmelblå i Harlev indtil 1996. I 1997 kom Inge til Børnehaven Åby, hvor hun arbejder i dag. Inge har været medlem af BUPL Århus' bestyrelse i to omgange, samtidig med at hun i mange år har været tillidsrepræsentant. I dag er hun aktiv i Kritiske Pædagoger. Inge Houman kan kontaktes på tlf. 41 60 09 34.